„Venkite šio bjauraus poelgio, kurį uždraudė Allahas. Tas, kuris ją padarė, tegu slepiasi pas Allahą ir atgailauja Jam, nes iš tiesų, kas atskleis mums savo nuodėmę, mes įgyvendinsime jam Aukščiausiojo ir Visagalio bausmę, nurodytą Korane.“

Abdullah Ibn Umar (tebūnie Allahas juo patenkintas) perdavė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) atsistojo po to, kai įvykdė akmenų mėtymo bausmę vienam žmogui iš Aslam genties, ir pasakė: „Venkite šio bjauraus poelgio, kurį uždraudė Allahas. Tas, kuris ją padarė, tegu slepiasi pas Allahą ir atgailauja Jam, nes iš tiesų, kas atskleis mums savo nuodėmę, mes įgyvendinsime jam Aukščiausiojo ir Visagalio bausmę, nurodytą Korane.“

[Sachych] [رواه الحاكم والبيهقي]

Ibn Umar pasakojo, kad Pranašas atsistojo po to, kai Maiz Ibn Malik Al-Aslami (tebūnie Allahas juo patenkintas) buvo apmėtytas akmenimis kaip bausmė už neištikimybę, ir kreipėsi į žmones, sakydamas: „Venkite šios bjaurybės ir visko, kas bjauru bei smerktina tarp nuodėmių, kurias uždraudė Allahas. Kas į jas pakliūna, turi atlikti du dalykus: Pirma: slėpti savo nuodėmę, jei Allahas ją paslėpė, ir nepasakoti apie ją. Antra: skubiai atgailauti Allahui ir nebesitęsti nuodėmę. O tas, kurio nuodėmė tampa mums žinoma, tam taikysime Allaho Knygoje numatytą bausmę už tą nuodėmę.

http://sunnah.global/hadeeth/lt/show/58240